

[Arbejdsministeren]

grund af uheld med kraner, kan der gives følgende samlede fremstilling for perioden 1979-82 inkl. vedrørende anmeldte arbejds-skader (denne periode er valgt, da statistikken for årene 1983 og 1984 endnu ikke er færdigbearbejdet):

I årene 1979-82 inkl. skete der i alt 137.000 ulykker.

Heraf skete 45.900 ulykker i forbindelse med brug af transportmateriel eller 33,5 pct., og heraf er 1247 ulykker sket ved stationære kraner, 355 ved lastbilmonterede kraner (0,8 pct.) og 328 ved mobilkraner (0,7 pct.).

I samme periode er der indtruffet

5 dødsulykker ved stationære kraner

6 dødsulykker ved mobilkraner

5 dødsulykker ved lastbilmonterede kraner.

Skademåden ved kranulykker er registreret således:

	pct.
Ramt af genstande og byrder.....	63
Ramt af jordskred, maskindele m.v. ...	11
Klemning, herunder strop og krog.....	15
Snublen og nedstyrtning	7
Håndtering m.v.	4
	—
	100

Af de tilskadekomne opholdt kun 2 pct. sig i kranens førerhus.

Specielt vedrørende spørgsmålet om, hvorledes arbejdsministeren agter at forbedre sikkerheden i forbindelse med kranarbejde, kan jeg henvise til min besvarelse af 19. april 1985 på spørgsmål nr. S 1009 fra Lilli Gyldenkilde (SF), hvoraf det fremgår, at der i løbet af kort tid – til drøftelse med bl.a. arbejdsmarkedets parter i arbejdsmiljørådet – vil foreligge et forslag til en ny bekendtgørelse om hejse-, løfte- og transportredskaber.

Jeg finder derfor ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at gå ind i en nærmere redegørelse for direktoratets overvejelser af de af spørgeren nævnte problemstillinger.

Specielt vedrørende spørgsmålet om dispensation fra kravet om kranførercertifikat har direktoratet oplyst, at der normalt kun gives en midlertidig dispensation til en kranfører, hvis det kan dokumenteres, at han har den nødvendige erfaring, og at han er tilmeldt et kranførerkursus, hvortil der er ventetid på grund af manglende kapacitet.

Endelig har direktoratet for så vidt angår spørgsmålet om tilsynskredsens ekspertise på dette område oplyst, at alle arbejdstilsynets kredse har tilsynsførende, der kan føre det nødvendige tilsyn med byggekraner. Det kan eventuelt kun være et spørgsmål, om ekspertisen er til rådighed på netop det ønskede tidspunkt og sted.

Det kan i øvrigt nævnes, at tilsynskredsens konsulenter og kraninspektører har deltaget i et 3-dages kranførerkursus om betjening og vedligeholdelse m.v. af mobilkraner og tårnkraner på statens specialarbejderskole i Audebo.

Samtidig kan det oplyses, at kranproblemer jævnlig drøftes og koordineres på faggruppemøder for bygge- og anlægskonsulenterne, ligesom der er en meget nær kontakt vedrørende kranproblemer mellem kredsens konsulenter og inspektører og direktoratets kran specialister.

Spm. nr. S 1128

Til *ministeren for offentlige arbejder* (7/5 85) af:

Jytte Hilden (S):

»Vil ministeren sørge for, at der bliver udarbejdet en handlingsplan for en række beskæftigelses- og erhvervsudviklingsmønstre, der bliver ændret ved etablering af en fast forbindelse over Store Bælt, så projektet ikke rammer ganske tilfældigt og for mange mennesker uhensigtsmæssigt?«

Svar (15/5 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Etablering af den faste forbindelse vil få virkning især for Korsør og i mindre grad for Nyborg på grund af den ekstra økonomiske aktivitet i anlægsfasen.

Da man i sin tid i Statsbroen Store Bælt planlagde anlægsarbejderne, søgte man at sprede produktionen af underleverancer så meget som muligt. På den måde ville de beskæftigelsesmæssige virkninger af anlægsarbejderne blive fordelt ud over landet. Dette anser jeg for en meget positiv foranstaltning med henblik på at dæmpe svingningerne i beskæftigelsen i områderne nærmest anlægsarbejderne.